

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Gebetbuch für die neue Synagoge in Berlin

Berlin, 1909

Hallel ללה רדס.

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2854](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2854)

סדר הלל.

Im Morgengottesdienste folgt (nach S. 59) **Hallel an Chanukah,**
den **Neumonds-** und den **Galbfeiertagen.**

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרֹּא אֶת־הַהֲלֵל:

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

(קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ: רַם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגִבִּיהוּ לְשֵׁבֶת: הַמִּשְׁפִּילֵי לְרֹאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבְאַרְצָן: מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן:

Hallel.

(Vorbeter.)

ברוך געפriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du uns geheiliget durch Deine Gebote, und zu
dessen Verherrlichung wir das Hallel anstimmen.

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

הללויה (Ps. 118.) Hallelujah! Lobet, ihr Knechte des Ewigen,
lobet den Namen des Ewigen! Der Name des Ewigen sei
gepriesen von nun an bis in Ewigkeit! Vom Aufgange der
Sonne bis zu ihrem Niedergange sei gelobt der Name des
Herrn! Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den
Himmeln ist seine Herrlichkeit. Wer ist wie der Ewige, unser
Gott, der hoch im Himmel thronet und tief herniedersehauet auf
die Erde? Er richtet aus dem Staube auf den Armen, erhebet
aus dem Elend den Dürstigen, ihn zu setzen neben die Edlen,

לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי
עַקְרַת הַבַּיִת אִם־הַבְּנִים שְׂמַחַה הַלְלוּיָהּ:

(Stilles Gebet.)

(קיד) בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיַּת יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז:
הִיָּתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס
תִּירְדֵן יֹסֵב לְאַחֹזֵר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי־
צֹאן: מַה־לָּךְ הַיָּם כִּי תִנּוּם תִּירְדֵן תֹּסֵב לְאַחֹזֵר: הַהָרִים
תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי־צֹאן: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ
מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: תַּהֲפֹכֵי הַצּוּר אֲנִים־מַיִם חִלְּמִישׁ
לְמַעַיְנֵי־מַיִם:

(קטו) לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ
עַל־אַמְתְּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָנָא אֱלֹהֵיהֶם:
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמּוֹת כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עַצְבֵיהֶם כִּסְף

neben die Edlen seines Volkes. Er belebet das Haus der
Kinderlosen, daß die Mutter sich freue der Kinder. Hallelujah!

(Stilles Gebet.)

בְּצֵאת (Pſ. 114.) Als Israel aus Egypten zog, das Haus
Jacobs aus fremdem Volke, da ward Juda sein Heiligtum,
Israel sein Reich. Das Meer sah es und floh, der Jordan
wich zurück; die Berge hüpfen wie Widder, die Hügel wie
Lämmer. Was ist dir, Meer, daß du fliehst, Jordan, daß du
zurückweichst, ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder, ihr
Hügel wie Lämmer? Vor dem Herrn erzittere, Erde! Vor
dem Gotte Jacobs, der den Felsen wandelt in einen Wasser-
teich, den Kiesel in einen Wasserquell.

לֹא (Pſ. 115.) Nicht uns, Ewiger, nicht uns, sondern Deinem
Namen gib die Ehre, um Deiner Gnade, um Deiner Treue
willen! Warum sollen die Völker sprechen: Wo ist denn ihr
Gott? Und unser Gott ist im Himmel; Alles, was er will,
tuet er. Die Götzen der Völker sind von Silber und Gold,

וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם
 וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנוֹיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן:
 יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִרְזָנָם:
 כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-בִּטָּח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטָח
 בְּיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא: בֵּית אֶהֱרֹן בְּטָחוּ בְּיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם
 הוּא: יִרְאִי יְיָ בְּטָחוּ בְּיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:

(Borbeter und Gemeinde abwechselnd.)

יְיָ זְכֹרְנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
 אֶת-בֵּית אֶהֱרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאִי יְיָ הַקְּטָנִים עִם-
 הַגְּדֹלִים: יִסֵּף יְיָ עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לְיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי-אָדָם: לֹא הִמְתִּים

Werk von Menschenhänden. Sie haben einen Mund und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, eine Nase und riechen nicht, haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht, sie haben keinen Laut in ihrer Kehle. Gleich ihnen sind ihre Bildner, Seglicher, der auf sie vertrauet. Israel, vertraue auf den Ewigen! dein Beistand und dein Schild ist er; Haus Ahron, vertraue auf den Ewigen! dein Beistand und dein Schild ist er. Ihr Gottesfürchtigen, vertrauet auf den Ewigen! euer Beistand und euer Schild ist er.

(Borbeter und Gemeinde abwechselnd.)

„ Der Ewige gedenket unser, er segne das Haus Israels, er segne das Haus Ahron, er segne die Gottesfürchtigen, die Kleinen und die Großen. Der Ewige mehre euch, euch und eure Kinder! Seid gesegnet dem Ewigen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde! Die Himmel sind Gottes Himmel; aber die Erde gab er den Menschenkindern. Nicht die Toten

יְהַלְלוּ-יָהּ וְלֹא כָל-יְרֵדֵי הַדּוֹמָה: וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ:
יְהִי מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יָהּ:

(Stilles Gebet.)

(קמ"ז) אֶתְקַבְּלֵנִי כִּי-יִשְׁמַע יְיָ אֶת-קוֹלִי תַחֲנוּנָי: כִּי-הִטָּה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֶפְסוּנֵי חֲבֵלֵי-מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׂאוּל
מִצָּאוּנֵי צָרָה וַיְגֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם-יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מִלְּטָה
נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שָׁמַר פְּתָאִים יְיָ
דַלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי יְיָ גָמַל
עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת-עֵינַי מִן-דְּמָעָה אֶת-
רַגְלֵי מִדְּחִי: אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֵאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אָנֹכִי עָנִיתִי מְאֹד: אָנֹכִי אֶמְרַתִּי בְּחַפְזִי כָּל-הָאָדָם
בֹּזֵב: מָה-אָשִׁיב לִי כָּל-תַּנְמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס-יִשׁוּעוֹת

loben Gott, und nicht, die in Grabesstille sinken. Wir aber loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Stilles Gebet.)

אֲרַבְתִּי (Pſ. 116.) Ich liebe den Ewigen; denn er erhöret die Stimme meines Flehens; denn er neiget mir sein Ohr, und alle meine Tage rufe ich ihn an. Mich umfingen des Todes Bande, die Schrecken der Gruft hatten mich erfaßt, Not und Kummer trug ich; da rief ich an den Namen des Ewigen: Ach, Herr, rette meine Seele! Gnädig ist der Herr und gerecht, und barmherzig ist unser Gott. Die in Einfalt wandeln, hütet der Ewige. Ich war gebeugt, und er half mir. Kehre zurück, meine Seele, zu deiner Ruhe, denn der Ewige hat dir wohlgetan! Du hast meine Seele befreiet vom Tode, mein Auge von Tränen, meinen Fuß bewahret vor dem Straucheln. Ich werde wandeln vor dem Ewigen im Lande des Lebens. Ich vertrauete, auch da ich sprach: Ich bin sehr gebeugt. In der Bestürzung hatte ich geredet: Jeder Mensch ist trügerisch. Wie soll ich vergelten dem Ewigen alle seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles hebe ich empor und rufe an den Namen

אֲשָׁא וּבָשֶׁם יי אֶקְרָא : גְּדָרֵי לַי אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָּא לְכָל־
 עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמְּזוֹתָה לְחַסִּדָּיו : אָנָּה יי כִּי־אֲנִי
 עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בְּן־אֲמִתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי : לָךְ אֲזַבַּח
 זָבַח תּוֹדָה וּבָשֶׁם יי אֶקְרָא : גְּדָרֵי לַי אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָּא
 לְכָל־עַמּוֹ : בְּחִצְרוֹת בַּיִת יי בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :
 (ק"ח) הִלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֻהוּ כָּל־הָאֲמִים : כִּי
 גָּבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

(Gemeinde.)

(Vorbetet.)

כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :	הוֹדוּ לַי כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :	יֹאמְרוּ־נָּא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :	יֹאמְרוּ נָּא בַּיִת אֲהָרֹן
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :	יֹאמְרוּ נָּא יִרְאֵי יי

des Ewigen. Meine Gelübde will ich dem Ewigen erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes. Schwerwiegend ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Gott, ich bin doch Dein Knecht, Dein Knecht, der Sohn Deiner Magd; Du hast meine Fesseln gelöst. Dir will ich darbringen Opfer des Dankes und den Namen des Ewigen anrufen. Meine Gelübde will ich dem Ewigen erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes, in den Vorhöfen des Tempels, in deiner Mitte, Jerusalem. Hallelujah!

הללו (Ps. 117.) Lobet den Ewigen, alle Völker! rühmet ihn, alle Nationen! denn mächtig waltet seine Gnade über uns, und Gottes Treue währet ewiglich. Hallelujah!

(Vorbetet.)

(Gemeinde.)

הוֹדוּ (Ps. 118.) דַּנְכֵת דֶּם עֲוִיגֵן,	דֶּם עֲוִיגֵן וָּוֵהֵת סֵינֵה עֲוִיגֵה.
דֶּם עֲוִיגֵן יִטִּיב;	דֶּם עֲוִיגֵן וָּוֵהֵת סֵינֵה עֲוִיגֵה.
אִסּוֹ סְפָרֵה יִסְרָאֵל:	עֲוִיגֵן וָּוֵהֵת סֵינֵה עֲוִיגֵה.
אִסּוֹ סְפָרֵה דַּס הַאֵס אֲהֲרֹן:	עֲוִיגֵן וָּוֵהֵת סֵינֵה עֲוִיגֵה.
אִסּוֹ סְפָרֵהן דֵּי גּוֹטֶס־פִּירְחִיגֵן:	עֲוִיגֵן וָּוֵהֵת סֵינֵה עֲוִיגֵה.

(Stilles Gebet.)

מִן־הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יי לִי לֹא
 אִירָא מִהֲיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעֹזְרֵי וְאֲנִי אֲרֹאֶה
 בְּשֹׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
 בְּיַי מִבְּטַח בְּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סִבְּבוֹנֵי בְּשֵׁם יי כִּי
 אֲמִילִם: סִבּוֹנֵי גַם־סִבְּבוֹנֵי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: סִבּוֹנֵי
 כְּדַבְּרִים הֲעֵכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: דָּחָה
 דָּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וַיִּי עֹרְנִי: עֲזֵי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
 קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאֶהְלֵי צְדִיקִים יָמִין יי עֲשֶׂה חַיִּל: יָמִין
 יי רוֹמְמָה יָמִין יי עֲשֶׂה חַיִּל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיהָ וְאֲסַפֵּר
 מַעֲשֵׂה־יְהוָה: יִסֹּר יִסְרְנֵי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
 שְׁעַר־צְדָק אֲבֹא־בָם אֲדַבֵּר יְהוָה: וְהִתְשַׁעַר לִי צְדִיקִים
 יִבְּאוּ בּוֹ:

(Stilles Gebet.)

מן Aus der Enge rief ich Gott an, Gott erhörte mich und
 schaffte mir Raum. Gott ist mit mir: ich fürchte nichts; was
 können mir Menschen tun? Gott ist mir zu meiner Hilfe, und
 ich schaue ruhig auf meine Hasser. Besser ist, sich bergen bei
 dem Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist, sich
 bergen bei dem Ewigen, als auf Mächtige vertrauen. Alle
 Völker umringen mich: im Namen des Ewigen, ich vernichte sie.
 Sie umringen mich, umdrängen mich: im Namen des Ewigen,
 ich vernichte sie. Sie umdrängen mich wie Bienenschwärme, sie
 verlöschen wie Dornenfeuer: im Namen des Ewigen vernichte
 ich sie. Wohl stieß man mich, daß ich falle: aber der Ewige
 stand mir bei. Mein Sieg und mein Sang ist Gott, er war
 mir ein Helfer. Die Stimme des Jubels und des Heiles er-
 schallet in den Zelten der Gerechten: Die Rechte des Ewigen
 schaffet Sieg. Die Rechte des Ewigen ist hoehhaben, die
 Rechte des Ewigen schaffet Sieg. Noch sterbe ich nicht, ich lebe
 und erzähle die Taten Gottes. Wohl hat Gott mich gezüchtigt;
 aber dem Tode hat er mich nicht hingegeben. Deffnet mir die
 Pforten des Heiles, daß ich eintrete und Gott danke. Dies
 ist die Pforte des Ewigen, die Gerechten treten ein.

(Borbeter.)

אוֹדֶהְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:

(Gemeinde.)

אֲבָן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:

(Borbeter.)

מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ:

(Gemeinde.)

זֶה־הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ:

(Gemeinde.)

(Borbeter.)

אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי יְיָ הַצְּלִיחָה נָא: אֲנִי יְיָ הַצְּלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ:

אֵל יְיָ וַיָּאֵר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בְּעֵבְתִים עַד־

קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

Sch danke Dir, daß Du mich erhöret und mir ein Helfer warest.

Der Stein, den die Bauleute verworfen, ist zum Eckstein geworden.

Von Gott ist Solches gekommen, wunderbar ist's in unseren Augen.

Diesen Tag hat Gott gemacht, laffet uns jubeln und sein uns freuen!

(Borbeter:)

(Gemeinde:)

o Ewiger, gewähre Hilfe! o Ewiger, gewähre Hilfe!

o Ewiger, gib Gedeihen! o Ewiger, gib Gedeihen!

Gesegnet, wer da kommet im Namen des Herrn! wir segnen euch aus dem Hause des Herrn.

Mächtig ist Gott und er leuchtet uns, bindet das Festopfer mit Seilen an die Vorsätze des Altars.

אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹרְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךָ:
הוֹדוּ לַיְי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם תִּסְדְּרוּ:

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְחַסִּדֵיךָ צְדִיקִים
עֲשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל־עֲמָךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־
שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּךָ נְאֻחַ לְאֹמַר כִּי
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בְּתִשְׁבָּחוֹת:

§. 73. (חצי קדיש wenn kein Mußaf folgt: קדיש שלם)

Vorlesung aus der Thorah.

Die Gebete vor und nach derselben §. 64 ff.

Mein Gott bist Du, und ich preise Dich; mein Gott, ich erhebe Dich!

Danket dem Ewigen, denn er ist gütig, denn ewig währet seine Gnade.

Also preisen Dich, Ewiger, unser Gott, alle Deine Werke, und Deine Frommen, die Gerechten, die Deinen Willen vollziehen, und Dein ganzes Volk Israel — sie Alle bekennen und preisen, sie verherrlichen und heiligen Deinen Namen, o Herr und König! Denn gut ist es, Dir zu danken, und schön, Deinem Namen zu lobfingen. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gepriesen seist Du, Ewiger, durch Loblieder verherrlicht!

תפלת מוסף לראש חדש בחול.

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

(Der Vorbeter beginnt laut und die Gemeinde betet leise mit.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מְשִׁיב הַרְוֵם וּמוֹרִיד הַטַּל וְתַנְשֵׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עֲפָר. מִי כְמוֹךָ

Musafgebet für den Neumondstag
im Laufe der Woche.

אֲדֹנָי Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
Lob verkünde!

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Sfaak und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.

Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du
Ewiger, Schild Abrahams!

אתה Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade
und nimmst auf in Waterhuld die Hingeschiedenen, stüttest die
Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und be-
währest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie